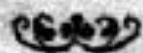

ΑΠΟΡΗΘΗΓΜΑΤΑ,
ΕΧ ΠΡΟΒΑΤΙΣ ΓΡΑΕΑΕ
ΛΑΤΙΝΑΕ'ΩΥΕ ΛΙΝΓΥΑΕ
ΣΚΡΙΠΤΟΡΙΒΥΣ

A CONRADO LYCOSTHENE collecta, &
per locos communes, iuxta Alpha-
beti seriem, digesta.

*Postremâ hac editione diligenter recognita, & undecim
Apophthegmatum centuriis aucta.*

Accesserunt Parabolę siue Similitudines, ab ERASMO
ex Plutarcho & aliis olim excerptę, deinde per
LYCOSTHENEM dispositę, ac nunc primum
aliquot centuriis auctiores editę.

Excudebat Iacobus Stœr,
M. D. XCI.

*Ex del collegio
Lalinger
C. 9. n. 15.*

4176

*Ευκλειδου
μαθηματικων
βιβλιου
11ου*

*Αποφθεγμα
Αποφθεγμα*

TYPOGRAPHVS CANDIDO
LECTORI SALVTEM.

V I D nouâ hac nostrâ apophthegmatum, à
Conrado Lycosthene, viro de literis & litera-
tis optimè merito, olim per locos ordine alpha-
beti digestorum, editione sit præstitum, pau-
cis indicare necessarium duximus.

Primum, quàm diligenter fieri potuit errata quæ in prio-
ribus editionibus, præcipuè verò ab ipsius Lycosthenis obitu
(sæpius enim iteratæ sunt) irreperant, sunt emendata: & si
non dissemur quædã inter excudendû nobis excidisse, quæ
pro tua æquitate & industria condonabis ac facillè corriges.

Apophthegmata frequentius posita, superflua, abstulimus:
extra suos locos posita ad classes conuenientes reduximus:
quæ apophthegmatû nomine, aut lectione indigna erant, aut
obscœna, & ethnicâ impietatem vel spurcitiem nimium re-
dolentia deleuimus: vt operis titulo materia responderet vn-
dique, nec quicquam occurreret quo pudici oculi vel purga-
tæ aures offenderentur.

Deinde titulos seu locos quosdam omissos restituiimus, &
multis apophthegmatum (asterisco signatorum) centuriis
nostram editionem ornauimus.

Postremò, sacra quædam (sed rarò) scitè dicta profanis ad-
iunximus, vt veræ pietatis aliqua recordatione inter legen-
dum affectus, ab Ethnicorum schola, equidem erudita, ad sin-
ceram illam & cœlestem in sacro Dei verbo apertam, velut
manu ducereris.

Porrò in hoc opere promouendo perficiendoq; suam no-
bis operam commodauit amicus quidam noster, Anonymus,
bonarum literarum amans, & eruditorû omnium discipulus:
qui iampridem apophthegmatum sacrorum vberissimum the-
saurum tibi colligit, quem (Deo annuente) breui in lucem
emittet. His Lycosthenicis interea vttere fruire, faue nobis,
& vale. Ex typographia nostra, v i i i. Idus Augusti, anno
Redemptionis nostræ c i d. i d. x c i.

A P O P H T H E G M A T V M L O C I C O M M V N E S,

CONRADO LYCOSTHENE
COLLECTORE.

De Abſtinentia.

SOCRATES.

VM qui virtutem, tanquam patriam, intueri deſiderabat, admonerat, vt abſtinentiſſimã vitã agens, voluptates omnes, velutã Sirenes, fugeret. Stob. ſerm. 15.

Idem.

* Quosdam hoſpites ſuos quum ſatis tenui cœna excepiſſet, cuidam quærenti, repondit: Si boni ſunt, æquanimitè ferent: ſi mali, non eſt curandum. Laertius.

Idem.

* Suadere ſolitus erat illos cibos potuſve vitandos, qui vltra ſitim famemq; vitandam producunt appetentiam. Xenophon. Macrobi. Saturnal. lib. 7. cap. 4.

Plato.

* Extrat præclara epiſtola Platonis ad Dionis propinquos, in qua ſcriptum eſt, his ferè verbis: Nullo modo pla-

cuit his in die ſaturum fieri. Cicero lib. vlt. Tuſcul. quaſt.

Bias Prieneus.

Beatum quidẽ eum eſſe dicebat, qui & diues eſſet, & cupitis potiretur. Sed eum qui nihil concupiſceret, longè beatiorem fore. Maximus ſer. 3. de Caſtitate.

Ariſtides.

Quum Graecis tributa indixiſſet, tanto pauperior rediit, quantum abſumpſerat in peregrinatione. Atqui in tali genere functionis ſolent alij meſſem opimam metere. Eo magis ille cauit, ne quid ſuſpicionis eiulmodi conſtaret ſibi, proinde ſuis impendiis rem geſſit. Plutar. in Graec. apoph.

Idem.

Quum Themisto cles irrideret Ariſtidis conſilium, hoc agentis vt cenſus eſſet in turo, dicens eam laudem non eſſe vitæ, ſed ſcrini; tuto ſeruatis aurum: deinde ſummam boni ducis laudem deſiniret, ſcire ac præſtare

A

tarumque responsum : Popilius Lenas, virga, quam tenebat, ducta linea, cinxit regem dicens, Hic igitur stans consulta, & responde. Omnibus viri spiritum admirantibus, posteaquam Antiochus spondisset se facturum, quæ Romanis viderentur: ita demum salutavit illum, & amplexus est Popilius. Plut. in Rom. apoph.

Cato.

Rebus deploratis cum amici hortarentur Catonem, ut ad Cæsaris clementiam confugeret, respondit, Victorum esse, & eorum qui deliquissent, supplicare: Catonem neque victum, nec captum esse, qui se per omnem vitam inuictum præstitisset. Plut. in vita Catonis.

Pompeius.

Audiens quosdam esse, qui invident concessum sibi triumphum: Scitius omitturum triumphum, ait, quam militibus blanditurum, simulque laureatas fasces abiecit, ut illinc inciperent direptionem. Plutarchus in apoph.

Julius Cæsar.

Post attritos Tigurinos, ad urbem quandam Sociorum proficiscens, quum audiisset Helucios in itinere occurrere, in locum quandam munitionum se recepit: ibique copiis congregatis, & equo, cui insidere solebat, adducto: Hoc inquit, post victoriam utar in persequendis hostibus, & pedes aggressus est Helucios. Eralm. lib. 4. apoph.

Alphonsus rex.

Virgiliana lectione cum præcipue delectaretur, & terra fortis quum in quarto Aeneidos libro legeret de morte Didonis) moueretur, obstupescens aliis ex re tam improuisa & periculosa, Alphonsus di-

xisse fertur: An mirum vobis videtur, si in morte tam celebris reginæ (cuius mortem apud Virgilium diuus Aurelius Augustinus nunquam sine lachrymis legisse fertur) terra intremescit? Panorm. libr. 1. de rebus gestis Alphonsi.

Cum hic confert apoph. de Fortiter dictis, & Fortitudine militari.

De aqua lustrali.

Diogenes.

Quum videret quendam se religionis causa aspergentem aquis fluuiialibus, ~~hæc enim ritibus solè purificantibus, siquid pueri com~~ ~~missis crederent~~: Infelix, inquit, multum erras in Grammatica, non absolueris aspersus, ~~quibus~~ ~~aspergitur~~ ~~vitæ~~ ~~cruciatibus~~. Laërt. lib. 6.

Valentinianus.

Nondum imperator, templum Fortunæ ingrediens cum Iuliano, hinc atque hinc stantibus ædituis, qui aquam introeuntibus aspergerent, ubi vidit in chlamyde purpurea guttam aquæ, pugno percussit ædituum. Hoc, inquit, non est purificare, sed inquinare. ~~Quam illi tales aspergentibus appellabant purificatio-~~ ~~nes.~~ ~~Ennius libro 8. apoph-~~ ~~thegma.~~

De arcanis non temere effutiendis.

Thales.

Thales frequenter dicere solebat: Vide ne te in ius vocet sermo

CATALOGVS AVTORVM,
 EX QVORVM LVCVBRATIONI-
 BVS APOPTHHEGMATA A
 CONRADO LYCOSTHE-
ne deprompta sunt.

G R A E C I.

Abdias.
 Aelianus Sophista.
 Antonius monachus.
 Appianus Alexandrinus.
 Ariston.
 Aristonymus.
 Aristoteles.
 Arrianus Nicome.
 Athenæus.
 Callistratus.
 Cedrenus.
 Clemens Alexandrinus.
 Demosthenes.
 Diodorus Siculus.
 Diogenes Babylonius.
 Diogenes Laertius.
 Diogenianus.
 Dion Cassius.
 Dion Nicæus.
 Dion Prusæus.
 Dionysius Halicarn.
 Epictetus.
 Epiphanius.
 Euagrius.

Eusebius.
 Flavius Iosephus.
 Gr. Nazianzenus.
 Herodianus.
 Herodotus.
 Isocrates.
 Lucianus Samosatensis.
 Maximus monachus.
 Maximus Tyrius.
 Nicephorus Callistus.
 Nicephorus Gregoras.
 Nicetas Acominates.
 Pausanias.
 Phauorinus.
 Philo Iudæus.
 Philostratus.
 Plato.
 Plutarch. Chæroneus.
 Polybius.
 Polyænus.
 Procopius.
 Socrates Constantinop.
 Sozomenus.
 Stobæus.

PARABOLARVM

Sine

SIMILITVDINVM;

Quæ ex Aristotele, Plutarcho, Plinio ac Seneca,
grauissimis authoribus, olim ab ERASMO, *Euclote dicitur*
ROTTERODAMO collectæ, postea per *nato et hoc*
CONRADVM LYCOSTHENEM ad suas *opus primus*
classes iuxta alphabeti ordinẽ reuocatæ sunt,

LOCI COMMVNES:

*Postrema hac & omnium emendatissima editio; tum
ex Cicerone, tum ex ipso Seneca aliquot Simi-
litudinum centuriis aucti.*

Excudebat Iacobus Stoer,

M. D. XCI.

TYPOGRAPHVS

LECTORI

SIMILITVDINES olim Erasmus collegit sæpius editas. Quibus titulus subiicitur ex Aristotele Plinio, in his Erasmi est collationis inuentio: quod collationis genus si quis velit exequi, & totam rerum naturam perlustrare, ingentem equidem Similitudinum thesaurum, seu potius physiologiam vberissimam & creaturarū iucundam meditationem offeret. Quod opus tibi cudit vir quidam, bonarum literarū amans, & qui suam operam in hoc apophthegmatum & similitudinum volumine poliendo & augendo nobis commodauit. Porrò quæ ex Plutarcho, Cicerone, Senecaque desumpta testatur inscriptio, in his nihil Erasmus & Anonymus ille sibi vindicant præter colligendi explicandique seu disponendi laborem, & si quid laudis meretur cōmoda quibusdam in locis breuitas. Similium pelagus potest è rerum omnium naturis, & disciplinis, poetis, historiographis, oratoribus, profanis & sacris Scriptoribus aggregari. Sed Erasmus quod infinitum est noluit persequi: gustum duntaxat dare voluit, vt ingenia iuuenum ad his similia conquirenda excitaret. E Plutarcho plura recensuit, quòd is autor in hoc genere sic excellit, vt cum eo nemo vel eloquentissimorum iure conferri

PARABOLAE, SIVE
SIMILITVDINES A
DES. ERASMO RÓTERO-
damo, primùm collectæ, deinde
iuxta alphabeti ordinem per
Conradum Lycosthe-
nem redactæ.

A

ABDICATIO.

T insanit, qui fra-
tris imaginem ve-
neratur, corpus pul-
sat ac verberat: Ita
stultum est amare
in adoptiuis nomē,
verum fratrem abdicare, aut odisse.
Plut.

Abstinencia.

Vt qui sacrum exhibent, ipsi nihil
inde gustant: Ita quidam alios acci-
piunt, ipsi abstinentes. Plut.

Abusus verum perniciosus.

Prometheus, Saryrū cum primum
videns ignem vellet amplecti, admo-
nuit eum exurere contingentem, at
oculis præbere lumen, Calfacit in-
quiens, & seruit artibus: Sic eadē res,
vtcunque vteris, aut perniciosa est,
aut utilis. Plut.

Si multi inebriantur vino, non ob
id incidendæ vites, vt fecit Lycur-
gus, sed potius admouendi fontes: &
si multi abutantur poëtica, non pro-

tinus abiicienda, sed adhibenda catti-
tio, vt fiat salutaris. Plut.

In rerū natura quæ spectatissimæ
florent, celerrimè marcescunt, ve-
luti rosæ, lilia, violæ, cum alia du-
rent. Et in hominum vita quæ flo-
rentissima sunt, citissimè vertuntur
in diuersum. Plinius lib. 9. cap. 15.

Polypus stupidū alioqui animal,
in captandis cunctis incredibili vti-
tur solertia. Ita quidam ad solum
quæstum suum sapiunt, alibi pecudes
meræ. Plin. lib. 9. cap. 29.

Vina vasis infusa è taxo factis mor-
tifera sunt: Et salutaris alioquin eru-
ditio, si inciderit in hominem pesti-
lentē, moribus illius redditur noxia,
Plin. lib. 16. cap. 11.

Aqua marina ad potum inutilis,
melius sustinet nauem, quam fluui-
alis dulcis & potui aptior: Ita suum
vnaquaque res vsum habet si quis
vtatur ad id, quod oportet. Plu-
tarchus.